

Лиахона

Нещо, което ни насочва по пътя към Исус Христос

ПЛАНЪТ НА
СПАСЕНИЕ:
**ТОЙ НИ ВОДИ
КЪМ ДОМА**

ПОСЛАНИЕ ОТ СТАРЕЙШИНА СОАРЕС

Небесният Отец ни иска при Себе Си, с. 8

НИЕ СЛЕДВАМЕ ИСУС ХРИСТОС

Ключ към плана на Бог, с. 6

Река Уайт Ривър, Ямайка

Река Уайт Ривър се намира близо до град Очо Риос, дом на един клон на Църквата, който се помещава в сградата на търговския център на главната улица. Първият клон в Ямайка е организиран през 1970 г. Днес в Ямайка Църквата има:

6 668 членове

1 кол, 1 мисия,
18 конгрегации

7 центъра за семейна история

„Изобилие от щастие“

В Спаниш Таун, град недалеч от Кингстън, Андрю Харисън и неговата дъщеря се наслаждават на времето заедно. „Пророците казват, че родителите имат важната отговорност да обичат своите деца и да се грижат за тях – казва Андрю. – Добрите родители са наслаждават на изобилие от щастие“.

„Млъкнете и знайте, че Аз съм Бог“.

УЧЕНИЕ И ЗАВЕТИ 101:16

Можем да намираме общи неща със светиите от последните дни от миналото

Като историк, занимаващ се с проекта „Документите на Джозеф Смит“, ми харесва да изнасям духовни послания и да обсъждам историята на Църквата с членове. Откакто правя това, съм забелязал, че някои хора трудно намират връзка със светиите от миналото. Описанията на тези светии често се фокусират върху техните героични черти, като изглежда, че никога не са имали съмнения, болести или отчаяние.

Но членовете на Църквата, живели през 19-и век, са били също така несъвършени както сме ние с вас днес. Те са изпитвали радост и щастие, болка и страдание, и често дните им са били обикновени, без особени събития. Научил съм много от преживяванията им относно това как успешно да преминаваме през всички изпитания в нашия живот.

Надявам се, че, като изучавате тази година Учение и завети, това ще ви помогне да разберете как светиите са се справяли с житейските трудности в миналото. Надявам се също така, че статията за Мери Ан Йънг, съпруга на Бригъм Йънг, за това как се е справяла с изпитанията, ще укрепи вашата вяра и ще ви помогне да намирате общите неща с трудностите, през които тя и други са преминавали (вж. страница 32). Дори сред трудности и мъки, вярата на Мери Ан й помогнала да остане „напълно спокойна през цялата буря“, както написала на съпруга си.

Има много неща, които можем да научим от тези, които са били преди нас – не само от чудните им преживявания, но също и от тяхната тиха преданост.

MATTHEW

Матю С. Годфри
Отдел за история на Църквата

НЕ БОЙ СЕ, ОТ ДАНИ ХАЛБОМ

Бог не ни е пратил на земята без пример, който да следваме. Той е изпратил Своя Син Исус Христос, за да ни покаже пътя.

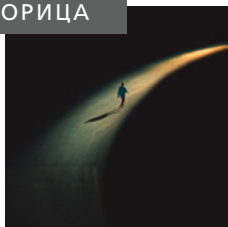
– страница 6

ОЧЕРК

Официално списание на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

юли/август 2021 г. – година 28, бр. 4
Лиахона 17471

КОРИЦА

Илюстрация от AdobeStock

СЪДЪРЖАНИЕ

6 Основни истини на Евангелието
Нашият Небесен Отец желае да бъдем щастливи

8 Небесният Отец ни иска при Себе Си
От старейшина Юлисис Соарес
Планът на спасението е лично за вас – да ви помогне да можете да се завърнете в Божието присъствие.

12 Принципи на служението
Да служим на хората с проблеми с физическото здраве

14 Как можем да се справим с насилието
От Шелдън Мартин
Предложения за жертви на насилие, техните църковни ръководители и семейства.

18 Гласове на светии от последните дни
Истории за вяра от членове по света.

20 „Аз ще ви направлявам“
От брат Милтън Камарго
Господ ще ни напътства, ако Му позволяваме.

24 Учение и завети 71–83

Седмични статии в подкрепа на вашето изучаване на Учение и завети.

28 Пълнолетни младежи
Когато се съмнявате, дръжте вратата отворена за вярата
От Моли Холт

Когато продължаваме да правим малките, ежедневни неща, увереността ни относно духовните преживявания може внезапно да ни припомни всичко случило се преди.

32 Жени в ранните дни на Възстановяването
Да се уповаваме на Господ
От Брент М. Роджърс
Важен момент от живота на Мери Ан Йънг.

ВЛОЖКА СЪС СТРАНИЦИ ЗА ОБЛАСТТА

Ще намерите статии, свързани с вашата област на Църквата, приложени в средата на Лиахона.

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, Хенри Б. Айринг
Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк
Съветници: Беки Крейвън, Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко, Уолтър Ф. Гонзалес, Лари С. Качър, Ян И. Нюман, Адриан Очоа, Майкъл Т. Рингууд, Върн П. Станфил
Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън
Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърг
Бизнес управител: Гарф Кенън
Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар, Матю Д. Флитън, Минди Селу, Мариса Уидисън
Асистент печат: Ениш С. Давила
Набор и редакция: Гарет Х. Гарф, Шарлът Ларкабал, Чакел Уордли, Нелбет, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Ричард М. Ромни
Стажант-редактор: Елейна Вангстаард
Дизайн: Джошуа Денис, Дейвид Грийн, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюън Лофгрен, Скот М. Мууи, Алени Перер
Координатор интелектуална собственост: Колет Небъркър Он
Директор производство: Амън Харис

Производство: Айра Глен Адер, Джули Бърдет, Хосе Чавез, Брайън У. Джиджи, Джини Дж. Нилсън, Мариса М. Смит
Предпечат: Джошуа Денис, Амън Харис
Директор печат: Стивън Т. Люис
Директор разпространение: Нелсън Гонзалес
Адрес за кореспонденция: Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Планът на спасение и уповаване на Господ

Скъпи родители,

Вие може да използвате следните статии и изображения в тях, за да започнете обсъждане сред членовете на вашето семейство и да им помагате да разбират важни теми като плана на спасение и уповаване на Господ.

ПЛАНЪТ НА СПАСЕНИЕ

Използвайте „Основните истини на Евангелието“ на страница 6, за да учите своите деца относно плана на спасение. Обсъдете как знанието за плана на спасение благославя вас и вашето семейство. Бихте могли да помолите децата ви да нарисуват рисунки, свързани с плана на спасение, като всяко едно обясни различна част от него.

УПОВАВАЙТЕ СЕ НА ГОСПОД

Прочетете преживяването на брат Милтън Камарго на страница 21. Докато го обсъждате с вашите деца, размишлявайте над въпроса: Как мисионерът е показал своето уповаване в Бог? Как показвате своето упование в Господ? Кой са някои от начините, чрез които сте били благославяни, като сте се доверявали на Бог?

КАК ДА СЕ СПРАВЯМЕ С НАСИЛИЕТО

Използвайте идеите от статията на страница 14, за да научите как да се справяте с насилието, как да го предотвратявате и да учите децата как да се предпазват.

ПОВЕЧЕ НАЧИНИ ЗА ВРЪЗКА

Намерете броевете на списанието на **liahona**. **ChurchofJesusChrist.org**. Използвайте линка на тази страница, за да задавате въпроси, давате обратна връзка и да споделяте преживявания.

Освен това може да се свързвате с нас по имейл на **liahona@ChurchofJesusChrist.org** или по пощата на:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT
84150-0023, USA

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фиджийски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоански, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тайски, тонгански, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика.)

© 2021 на Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Отпечатано в Съединените американски щати.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено друго, материалите от *Лиахона* могат да бъдат копирани за лична нетърговска употреба (включително за призования в Църквата). Това право може да бъде отменено по всяко време. Нагледните материали не могат да бъдат копирани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

За читатели в Съединените щати и Канада: July/August 2021 Vol. 28 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published six times a year by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus

applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Нашият Небесен Отец желае да бъдем щастливи

Като си спомняме Божия план на щастие, можем да намираме радост, дори когато животът е труден.

Преди да бъдем родени на земята, всички сме живели с Небесния Отец като Негови духовни чеда. Той е представил план, за да помогне на Своите чеда да се учат и израстват. Чрез плана на Бог ние можем да ставаме по-подобни на Него и да бъдем достойни да се радваме на вечен живот. Този план е възможен благодарение на Божия Син, Исус Христос, дошъл на земята да страда за нашите грехове – жертва, наречена Единение.

Планът на Небесния Отец се нарича план на:

- щастие (вж. Алма 42:8),
- спасение (вж. Моисей 6:62),
- изкупление (вж. Яков 6:8) или
- милост (вж. Алма 42:15).

Както тези, така и други стихове показват, че Небесният Отец желае да станем подобни на Него, да се завърнем при Него и да бъдем истински щастливи (вж. Моисей 1:39).

Идваме на земята, за да се учим и израстваме

Бог ни е изпратил на земята, където можем да имаме физическо тяло (вж. Битие 1:26–27). Имаме нужда от тела, чрез които да живеем живота си на земята.

Бог е знаел, че няма постоянно да изпитваме щастие. Преживяваме разочарования, болка и дори смърт. Но чрез трудностите в живота, Небесният Отец ни помага да се учим и израстваме.

Бог също ни е дал свобода на избор, способността да избираме между добро и зло. Той ни е дал възможност да избираме какво да мислим и правим. Той ни е дал Писанията и живите пророци, които да ни помагат да се учим да избираме това, което е правилно (вж. Авраам 3:25).

Опитайте се да бъдете като Исус Христос

Бог не ни е пратил на земята без пример, който да следваме (вж. Йоан 13:15). Той е изпратил Своя Син Исус Христос, за да ни покаже пътя. За да се научим как да Го следваме, можем да четем от Писанията, за да научим кой е Той и какво е направил по време на Своя живот на земята. Можем да даваме най-доброто от себе си, за да бъдем като Христос, като се подчиняваме на Бог и обичаме другите.

Когато допускаме грешки, молим за прошка и така черпим от силата на Единението на Исус Христос, която ни помага да се променяме. Като се опитваме всеки ден да ставаме по-подобни на Него, ние можем да бъдем щастливи.

Смъртта не е краят

Когато умрем, нашите духове отиват в света на духовете. Там продължаваме да се учим, като се подготвяме за Възкресението.

При Възкресението нашите тела и духове ще се обединят. Телата ни ще са съвършени и ние никога няма отново да изпитаме смърт или болест. (Вж. Алма 11:44–45.) По същия начин, както Исус Христос е умрял и отново се е върнал към живот, всички ние ще живеем отново.

Когато Бог ни съди, Той ще вземе предвид нашите действия и нашите желания. Ако сме се опитвали да спазваме заповедите и обещанията, които сме дали на Небесния Отец, тогава можем отново да живеем с Него.

Живот с Бог и нашите семейства в небесата

В селестиалното царство ние ще живеем с Бог и Исус Христос. Там ще можем също да живеем с нашите семейства за винаги, ако сме запечатани за тях. Ние ще намираме мир, щастие и покой (вж. Мосия 2:41).

Понякога нашият живот на земята може да е труден, но ако следваме Исус Христос, ние можем да намираме радост в този живот и вечно щастие в идния.

Какво казват Писанията за плана на щастие?

Важен е начинът, по който живеем. Бог ще ни съди и възнагради според нашите мисли и действия. (Вж. Алма 41:3.)

Врагът на нашето щастие е Сатана. Той ни изкушава да злоупотребяваме с нашия живот на земята и да съгрешаваме. Той иска да бъдем нещастни като Него. (Вж. 2 Нефи 2:27.)

Когато имаме вяра в Божия план за нас, можем да имаме мир без значение какви трудности преживяваме. Можем да очакваме с радост да живеем за винаги с Бог. (Вж. Учение и завети 59:23.) ■

ДУМИ, КОИТО ДА ЗАПОМНИТЕ

Надяваме се, че ви е харесало да учите относно Плана на щастие. Ето някои други важни евангелски термини, за които може да научите в този брой:

Пророк: Човек, който е призван от Бог да ръководи Църквата и да получава откровение за цялата Църква. (Вж. страници 11, 30).

Свидетелство: Духовни истини, в които вярваме и за които се надяваме. Когато чувствате Светия Дух, ние получаваме свидетелства. (Вж. страница 10.)

Небесният Отец ни иска при Себе Си

От старейшина
Юлисис Соарес

От Кворума на
дванадесетте
апостоли

*Вие вероятно сте по-близо, отколкото осъзнавате,
на пътеката, водеща обратно към Небесния Отец.*

Родителите ми, Апаресидо и Мерседес Соарес, винаги мечтаеха да служат на мисия. Искаха да се отблагодарят на Господ за многото благословии, получени от семейството им, откакто са се присъединили към Църквата. Тяхната възможност дойде през 1989 г., когато приеха призование да служат в храма Сао Пауло Бразилия.

Но само след няколко месеца от тяхната мисия, баща ми получи сърдечен удар и почина. Докато стояхме пред ковчег на баща ми, по време на погребението, аз прегърнах моята майка.

„Мамо, сега какво ще правиш?“ – попитах аз.

„Баща ти и аз мечтаехме за тази мисия – отговори тя. – В момен-та служа и ще продължа да служа – за него и за мен“.

Добрият президент на храм назначи една друга вдовица да служи като колежка на моята майка и майка ми продължи своята мисия за повече от 20 месеца. Мисионерската ѝ служба я благослови, а нейните вяра и пример благословиха нашето семейство и мен.

По време на нейната мисия двама от братята ми също починаха, както и две от моите деца. Първото дете се роди недоносено и не оцеля, а второто загубихме при спонтанен аборт. През този труден период за нашето семейство, майка ми беше там в храма всеки ден, като потвърждаваше своята вяра в плана на спасението – и укрепваше нашата.

Нейната вяра във величествената бъдеща среща с моя баща и обещанието за вечен живот в присъствието на *нашия* Небесен Отец я подкрепяха за 29 години като вдовица до края на дните ѝ – на 94 годишна възраст.

Планът на щастие

Ние сме много благословени като светии от последните дни да знаем, че Евангелието е възстановено. Планът на спасението е наистина „великият план на щастие“ (Алма 42:8). На преданите и верните е обещана вечна награда в Божието присъствие.

Както е разкрито в Учение и завети, почти всички чеда на Небесния Отец ще влязат в царство на слава. Чрез Единението на Спасителя, тези, които ще излязат „във възкресението на праведните“ (Учение и завети 76:17) ще станат съвършени и ще наследят селестиялна слава.

Повечето членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни приемат това учение. За съжаление някои може да не вярват, че това се отнася лично за тях. Те правят грешки. Техният духовен напредък, макар и постоянен, е бавен. Чудят се дали някога ще бъдат достатъчно добри за селестиялното царство.

Ако откривате себе си сред тази група, помнете следните Господни слова към друга група вярващи: „Вдигнете главите си и

За нас винаги има надежда според милостивия и любящ план на спасение на нашия Небесен Отец.

се успокойте, защото знам завета, който сте сключили с Мене“ (Мосия 24:13).

Бог ни обича и иска всички ние да се завърнем в Неговото присъствие. Вие вероятно сте по-близо, отколкото осъзнавате, на пътеката, водеща обратно към Него.

„Праведност и истина“

В Учение и завети, раздел 76, Господ открива как Неговите чеда могат да наследят селестиалното царство. Ако вие сте член на Църквата и имате свидетелство, вие вече сте поели по пътеката, както се описва в Учение и завети:

- Ние трябва да получим „свидетелството на Исус“ и да вярваме „в Неговото име“ (стих 51).
- Ние трябва да бъдем кръстени чрез пълно потапяне (вж. стих 51).
- Ние трябва да „прием(ем) Светия Дух чрез полагане на ръце“ от някого, който има свещеническа власт (стих 52).

Другите стъпки, обаче, изискват усилия през целия живот и някои членове се чувстват обезсърчени, когато допускат грешки. Всички ние се трудим върху тези изисквания. Благодарение на Единението на Исус Христос, всички ние можем да ги постигнем:

- Да спазваме заповедите и да „бъд(ем) умити и очистени от всичките (ни) грехове“ (стих 52).
- Да „надвива(ме) чрез вяра“ (стих 53).
- Да бъдем „запечатани със Светия Дух на обещанието“ (стих 53), който свидетелства „на Отца, че (нашите) спасителни обреди са били извършени правилно и че заветите, свързани с тях, са били спазени“¹. Отец обещава това запечатване на „всички онези, които са праведни и истинни“ (стих 53).

Да бъдем „праведни и истинни“, заявява президент Езра Тафт Бенсън (1899 – 1994),

е „подходящ израз за доблестните в свидетелството за Исус. Те са смели в отстояването на истината и праведността. Това са членове на Църквата, които увеличават своите призвания в Църквата (вж. У. и З. 84:33), плащат своя десетък и дарение от пост, водят морално чист живот, подкрепят своите църковни ръководители на думи и дела, спазват неделния ден свят и се подчиняват на всички Божии заповеди“².

За получаването на най-висшата степен на селестиалното царство, което често се определя като възвисяване, има едно последно изискване. Ние трябва да влезем в „новия и вечен завет на брака“ (Учение и завети 131:2), изпълнен в храма чрез надлежната свещеническа власт. Според милостивия план на нашия Отец, ние знаем че селестиалните благословии ще бъдат възможни в следващия живот за тези, които не са имали възможността да извършат запечатващите обреди в храма в този живот, но са останали предани докрай.

В Книгата на Мормон учим, че всички Божии чеда, които спазват Неговите заповеди и са верни, независимо от житейските си обстоятелства, ще бъдат благословени и ще „са приети в небесата, за да могат да живеят там с Бога в състояние на нескончаемо щастие“ (Мосия 2:41). За нас винаги има надежда според милостивия и любящ план на спасение на нашия Небесен Отец.

Благословията на покаянието

Нашият обичан пророк, президент Ръсел М. Нелсън учи: „Господ не очаква съвършенство от нас на този етап от вечното ни развитие. Но Той очаква да увеличаваме нашата святост. Ежедневното покаяние е пътеката към святост, а светостта ни носи сила“³.

Президент Нелсън също казва, че „като се справяме малко по-добре и сме малко по-добри всеки ден“ това ни дава „укрепваща сила“⁴. Като използваме тази укрепваща сила срещу естествения човек (вж. Мосия 3:19), ние се доближаваме до получаването на спасение по пътеката, водеща обратно към нашия Отец.

И защото нищо нечисто не може да пребивава в Божието присъствие (вж. Моисей 6:57), ние се трудим ежедневно за истинска духовна промяна – в нашите мисли, нашите желания и нашето поведение. Според словата на апостол Павел ние искаме да станем нови създания в Христа, постепенно замествайки старото създание в нас с ново (вж. 2 Коринтяните 5:17). Тази промяна идва ред по ред, като се стремим да бъдем малко по-добри всеки ден.

Да следваме Спасителя, като се опитваме да бъдем като Него, е процес на себеотрицание, което Той е определил като поемане на кръста ни (вж. Матей 16:24–26). Ние поемаме кръста си, като:

- Обуздаваме своите желания, апетити и страсти.
- Търпеливо „се покор(яваме) на всички неща, които Господ сметне за нужно да (ни) причини“ (Мосия 3:19).
- Отричаме се от всякакво безбожие (вж. Мороний 10:32).
- Подчиняваме собствената си воля на Отца, по същия начин както Исус го е правил.

И какво правим, когато съгрешаваме? Обръщаме се към Отца и Го молим да „приложи единяващата кръв на Христа, та да можем да получим опрощение на греховете си“ (Мосия 4:2). Ние се стремим отново да преодолеем слабостта и да изоставим греха. Молим се за милостта, „силата и духовното изцеление“ на Исус Христос⁵. Ние поемаме кръста си и възобновяваме пътуването си към обетованата земя на Тяхното присъствие, без значение колко дълго и трудно ще е то.

Упование в обещанията Му

Божие дело и слава са нашето безсмъртие и вечен живот (вж. Моисей 1:39). За да постигнем тази слава се изисква да бъдем доблестни в нашите свидетелства, докато сме на земята.

Пророкът Джозеф Смит вижда във видение, че верните „ще надвият всичко“ (Учение и завети 76:60). По-късно той пише: „Всички престоли и владения, княжества и власти ще бъдат разкрити и дадени на всички, които са устояли смело заради Евангелието на Исус Христос“ (Учение и завети 121:29).

Като се доверяваме на тези обещания, ние няма да се отказваме от себе си, от любимите ни хора или от другите чедра на Бог. Ще се стараем да даваме най-доброто от себе си и ще помагаме на другите хора да правят същото. Сам по себе си, никой от нас никога няма да бъде достатъчно добър, за да бъде спасен в селестиялното царство, а тази благословия остава достъпна „чрез заслугите, и милостта, и благодатта на Светия Месия“ (2 Нефи 2:8).

Ако продължаваме напред с вяност, аз свидетелствам, че ще наследим „нескончаемо щастие“ в присъствието на Отца и Сина. „О, помнете, помнете, че тези неща са истинни, защото Господ Бог ги е казал“ (Мосия 2:41). ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръководство към Писанията, „Светият дух на обещанието“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
2. Езра Тафт Бенсън, „Valiant in the Testimony of Jesus,” *Ensign*, фев. 1987 г., с. 2.
3. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 68.
4. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, с. 67.
5. „Благодат“, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.

Да служим на хората с проблеми с физическото здраве

Ние можем да помагаме и утешаваме също както Спасителя.

Болести, алергии, увреждания или напреднала възраст могат да влияят върху способността на членовете да се покланят или служат. Ако служещите братя и сестри се отнасят с деликатност към подобни проблеми, има много начини, по които да се помогне на членовете с физически проблеми да се наслаждават в по-голяма степен на благословиите на Евангелието.

След като една млада майка била диагностицирана с рак, тя се почувствала самотна и уплашена. Но докато новината за болестта ѝ се разпространявала в района, скоро тя била обгърната в любовта и загрижеността на нейните сестри. След като започнало трудното лечение, сестрите я водели на прегледите и седели с нея по време на дългите сесии с химиотерапия. Седмица след седмица те се молели с нея, насърчавали я, носели ѝ няколкото неща за хапване, които можела да яде, и осигурявали храна за семейството ѝ. Други сестри

отделяли от личното си време, за да почистват къщата ѝ. Една сестра планирала да я посещава късно вечер да гледат комедийни филми, защото знаела, че в резултат на определени видове лечение ще ѝ е трудно да заспи. Младата жена успяла да се отдалечи от страха за кратко и да почувства лечебната сила на смеха и приятелството, вместо да се опитва да спи. Тя била обгрижвана през този много труден за нея период чрез тези действия на служба, свещенически благословии и постене в района, и силни връзки на любов се изградили между хората, участвали в това.

Не винаги е лесно да служим на хората със здравословни проблеми. Но ние можем да следваме примера на Спасителя да помагаме на нашите братя и сестри с любов, когато се появят проблеми със здравето. Можем да помагаме и утешаваме тези около нас, включително и хората, чиито проблеми не се виждат лесно на пръв поглед.

Идеи, върху които да помислите

1. Уважавайте поверителността. Някои хора се притесняват от здравословни проблеми, които вас може изобщо да не ви притесняват. Предварително попитайте дали са съгласни да споделят с другите за тяхното здравословно състояние.

2. Насърчавайте стандартната медицинска помощ. Избягвайте да препоръчвате здравословни продукти или услуги, които са недоказани или извън стандартните медицински грижи. Споделяйте идеи и преживявания според подтиците, които чувствате, но насърчавайте другите да правят собствени проучвания и да се консултират с обучени медицински специалисти.

3. Служете им и се молете за тях. Когато хората имат обикновени, краткотрайни здравословни проблеми или предвидими ситуации като раждане или операция, вашата служба, храна, внимание и молитви показват, че сте

загрижени. В спешни случаи, вашата непосредствена готовност да помогнете може да бъде безценна.

4. Вдъхвайте им сили. Особено когато хората се сблъскват със сериозни или дългосрочни здравословни проблеми, те се нуждаят от нещо повече от вашата помощ или услуга, колкото и важни да са те. Те също така може да имат нужда от помощ да направят следните неща за себе си:

- а. **Да конкретизират нуждите си.** До момента какво знаят за собственото си състояние? Как се чувстват относно това? Какви са техните моментни и бъдещи притеснения и нужди? Слушайте със състрадание и без да съдите, за да им помогнете искрено да приемат фактите.
- б. **Да си спомнят своите силни страни.** Попитайте ги за друг вид несгоди, през които са преминавали и какво са научили от тези преживявания. Отбележете положителните качества, ценности и умения, които сте забелязали, че имат. Попитайте какви лични качества са най-важни за тях, за да могат да живеят в тази нова ситуация. Как биха могли да живеят според тези ценности?
- в. **Да си съставят план.** Какви решения трябва да се вземат скоро и от каква допълнителна информация се нуждаят, за да вземат тези решения? От каква незабавна помощ или подкрепа се нуждаят и от какво ще се нуждаят в дългосрочен план? Какви варианти виждат те? Кои са положителните и отрицателните страни на всеки от тези варианти?
- г. **Да организират своя „помощен екип“.** Кой може да помогне? Близките членове на семейството имат основната отговорност да помогнат, но роднини, приятели, други членове на района, здравни работници, налични социални услуги, вие и вашият партньор и Светият Дух можете всички да сте част от този помощен екип. Ако е подходящо и с тяхно позволение, поканете президентката на Обществото за взаимопомощ и президента на кворума на старейшините да им помогнат да решат как вие, други членове и църковните ресурси могат наистина да са от помощ.
- д. **Да канят Духа.** Молете се с тях и за тях, канейки Господ да потвърждава и напътства техните решения и да им помага да чувстват обичта Му. ■

Как можем да се справим с НАСИЛИЕТО

Ето някои предложения за жертви на насилие, техните църковни ръководители и семейства.

От Шелдън Мартин

Клиничен съветник по психично здраве

Спасителят говори за насилието сериозно: „А който съблазни едно от тези, малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачи на врата му един воденичен камък и да потъне в морските дълбочини“ (Матей 18:6, вж. също Марк 9:42, Лука 17:2).

Насилие е малтретирането на други хора или лишаването им от грижи (като например дете или брачен партньор, възрастен човек или човек с ограничени физически или умствени възможности) по начин, който води до нанасяне на физическа, емоционална или сексуална вреда. Позицията на Църквата е, че насилието не може да бъде толерирано под никаква форма.

Следните идеи могат да помогнат, независимо дали сте жертва на насилие, ръководители в Църквата или родител на лице в подобна ситуация.

Към жертвата

Като жертва¹ на насилие, вие не сте виновни за преживяното от вас, нито пък трябва да бъдете опрощавани за действията, които някой е предприел срещу вас. Вие може да се питате как Спасителят може да ви помогне и изцели. Може да мислите, че единителната жертва на Спасителя е била само за тези, които прегрешават и имат нужда от покаяние.

И така, как Спасителят ви помага? Благодарение на Своята жертва Той разбира. Спасителят проявява божествена съпричастност. Въпреки че може да не знаем как точно Спасителят е могъл да чувства нашите болки, ние можем да вярваме, че Той разбира всеки мъж, жена и дете по един съвършен начин, (вж. 2 Нефи 9:21). Той може да дава мир и сила, за да продължаваме напред².

Чрез Своето Единение, Спасителят помага на тези, които са били наранени. Той може да помогне, „като ни изцелява и компенсира за всяко едно страдание, което невинно сме изстрадали“³.

Без значение от това кога и как насилникът ще бъде държан отговорен, „бъдете уверени, че Съвършеният Съдник, Исус Христос, със съвършено познаване на детайлите ще държи отговорни всички насилници за всяко

*Чрез Своето Единение
Спасителят може да изцели
подлаганите на насилие
и да компенсира всяко
тяхно страдание, което са
претърпели без вина.*

неправедно действие“⁴. Знайте също, че онези, „които безчестят брачния партньор или детето си, ... един ден ще бъдат отговорни пред Бог за това“⁵.

Към ръководителите на Църквата

От всички ръководители и учители на младежи и деца се изисква да преминат онлайн обучението „Предпазване на децата и младежите“⁶.

Никой ръководител на Църквата не бива да отхвърля сигнал за насилие или да съветва член да не докладва за престъпна дейност⁷. Ръководители на Църквата и членове трябва да изпълняват всички законови задължения и да докладват за насилие пред гражданските власти. Въпреки това областите имат различни закони за докладване. Някои области изискват свещенослужителите да се свържат с правоохранителните органи, а други области го забраняват.

За ръководителите е важно да разберат, че жертвите на насилие могат да изпитват трудности да се

доверяват на другите – особено тези, които заемат позиция с определена власт. Ситуацията може да е трудна в емоционално отношение. Затруднението на жертвата да говори за това може да не е свързано с вас лично по никакъв начин. За жертвите на насилие срещата с ръководител насаме може да е плашещо. Когато се срещат със свещенически ръководител, жертвите могат да поканят доверен възрастен да бъде с тях⁸.

Без значение дали някой е бил жертва на насилие, той или тя може да се възползва от подкрепа и професионална помощ. Повечето жертви се възстановяват най-добре, когато техните чувства са потвърдени, чувстват се в безопасност и защитени, те усещат, че някой им вярва и разбират как е повлияло насилието върху тях. Подкрепата може да им помогне да намерят мир и да не се чувстват самотни, докато търсят изцеление⁹.

Противопоставянето срещу насилието, без значение кой е въвлечен в него, трябва да бъде стандарт. Когато виновниците заемат позиция с определена власт или се ползват с доверие, насилието е по-сериозно и може

ОНЛАЙН ИЗТОЧНИЦИ

- Addictionrecovery.ChurchofJesusChrist.org
- Обучение „Предпазване на децата и младежите“ на ChurchofJesusChrist.org

Учете децата си как да разпознават насилието, да го предотвратяват и да потърсят помощ, ако се случи нещо неподходящо.

да е още по-вредно за жертвата. Хората в позиции на доверие, които насилват другите, трябва да бъдат държани отговорни на по-високи стандарти, защото те са нарушили доверието на жертвата. Църквата има политика за нулева толерантност срещу насилието и това е особено вярно за тези, които се ползват с доверие или имат някаква власт.

Към родителите

Въпреки че истории за насилие от някой с власт получават повече внимание по новините, най-често жертвите са насилени от някого, когото познават. Насилникът може да е член на семейството, роднина или съсед. Насилникът може да е на всякаква възраст. Рядко насилникът е напълно непознат¹⁰.

Има различни видове признаци за предстоящо насилие, на които може да научим нашите деца, за да им помогнем да го разпознават и избягват. Учете децата си, че ако някой поиска да направят нещо, което знаят, че е неправилно, могат да откажат. Ето някои примери за това как насилниците могат да принуждават, заплашват или примамват жертвите:

- Извършителите използват своята позиция, власт, възраст, размер или познание да принуждават жертвата да прави това, което те искат.
- Те казват, че не искат да са приятели с жертвата, освен ако тя прави това, което ѝ казват.
- Те взимат нещо и не го връщат, докато жертвата не направи това, което ѝ казват.
- Те заплашват да разпространяват лъжи за жертвата, докато тя не се съгласи да прави каквото искат.
- Те предлагат подаръци, услуги или други възнаграждения, за да получат това, което искат.
- Те казват на жертвите, че никой няма да им повярва и че ще имат проблеми, ако кажат на някого за насилието.
- Те заплашват, че ще наранят жертвата или някого, когото те обичат, ако тя не прави това, което искат¹¹.

Справянето с насилието е нещо сложно. Няма лесни отговори, но ние можем да намерим голяма утеха в словата на старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума

на дванадесетте апостоли: „Не съществува физическа болка, духовна рана, терзание на душата или сърдечна мъка, недъг или слабост, която вие или аз изпитваме в земния си живот и която да не е изстрадана от Спасителя преди това. В момент на слабост ние може да възкликнем: „Никой не знае това. Никой друг не разбира“. Но Божият Син съвършено знае и разбира, защото е изстрадал и понесъл нашите лични товари. И защото е направил своята безпределна и вечна жертва (вж. Алама 34:14), Той има съвършената съпричастност и може да протегне Своята ръка на милост. Той може да се протегне, да докосне, да помогне, да ни изцели и подкрепи, за да бъдем повече от това, което можем да бъдем, и да ни помогне да направим това, което не можем да направим, ако разчитаме само на собствени-те си сили“¹².

Надявам се, че ще се обръщаме към Княза на мира и чрез Него ще намираме надежда и изцеление. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Някои хора предпочитат термина *пострадал* отколкото *жертва*.
2. Вж. „How Can the Savior Help Me as a Victim of Abuse?“ abuse.ChurchofJesusChrist.org.
3. Д. Тод Кристоферсън, „Изкупление“, *Алахона*, май 2013 г., с. 110.
4. Ричард Г. Скот, „Да изцелим разрушителните последици от малтретирането“, *Алахона*, май 2008 г., с. 42–43.
5. „Семейството: прокламация към света“, ChurchofJesusChrist.org.
6. Вж. „Предпазване на деца и младежи“, ChurchofJesusChrist.org/callings/church-safety-and-health/training-and-video-resources/youth-protection.
7. „Предпазване за членовете и подаване на сигнал за насилие“, abuse.ChurchofJesusChrist.org.
8. Вж. *Общ наръчник: да служим в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни*, 31.1.1, ChurchofJesusChrist.org.
9. Вж. „Should I Get Professional Help?“ abuse.ChurchofJesusChrist.org.
10. Вж. „Recognizing Patterns of Abuse,“ abuse.ChurchofJesusChrist.org.
11. Вж. „Talking to Children about Abuse,“ abuse.ChurchofJesusChrist.org.
12. Дейвид А. Беднар, „Да носим товарите си с лекота“, *Алахона*, май 2014 г., с. 90.
13. Вж. „Talking to Children about Abuse,“ abuse.ChurchofJesusChrist.org.

ДА СЕ ОТНАСЯМЕ КЪМ ВСИЧКИ ХОРА МИЛО И С УВАЖЕНИЕ

Точно както е важно да учите децата си как да се предпазват от насилие и да реагират, ако някой се опита да упражни насилие над тях, от съществено значение за децата също е и да разбират, че те трябва да уважават другите. Добро място да започнете е, като следвате насоките за поведение, описани в стандартната брошура *За укрепването на младежите*. Учете децата също и на следните принципи:

- Не е добре да наранявате някого – физически, словесно или емоционално – без значение как. Не казвайте неща, които принижават хората или ги нараняват. Не правете и не споделяйте снимки, видео или съобщения, които ще навредят или наранят другите хора.
- Не трябва да докосвате интимните части на друг човек, дори ако вие или те поискат. Не си събличайте дрехите пред никого. И не гледайте интимните части на друг човек.
- Когато някой каже „не“ или поиска да спрете да правите или казвате нещо, послушайте го. Ако другият човек не иска да бъде докосван, гдетичкан или целуван, или да не участва в други дейности, не го правете.
- Не тормозете или насилвайте другите да правят неща, които вие искате те да направят. Уважавайте тяхната свобода на избор¹³.

Благословия за моите предци

От Абигаел Киник; Квебек, Канада

Сърцето ми се изпълни с любов, когато получих патриархалната си благословия.

Родена съм в Камерун, страната на моите предци. След това имигрирах във Франция, където живях, учих и работих като медицинска сестра в различни болници в Париж. Сега живея в Монреал, където все още работя като медицинска сестра.

С години търсех истинната Църква на Исус Христос. Когато срещнах мисионерите в Париж, Светият Дух ми засвидетелства, че най-накрая съм открила това, което съм търсела – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Бях изпълнена с толкова много радост, че си мислех че вероятно вече съм в небесата! Бях решена напълно да живея според принципите и ученията на Евангелието.

Бях научена да издирвам своите предци и да извършвам обреди от тяхно име в храма. Когато получих своята патриархална благословия, ми беше казано, че ще стана „избавител“ на хълма Сион и ще допринесе за спасението на семейството си. Сърцето ми е изпълнено с любов към близките ми и затова няма да ги разочаровам. Оттогава работя неуморно върху моята семейна история и родословие.

Винаги съм знаела, че съм родена в кралско семейство в Камерун, семейство Бамун. Според устните предания и легенди тези хора идват от Асирия и се смесват с други народи. Те опазват своето родословие и пишат историята си от 1300 г. сл. Хр. Документите се намират в библиотеката на кралския дворец. Сред различните истории е и историята на моя прабаба по майчина линия Фон-гухоу, който царува от 1818 г. до 1863 г.

Беше ми даден достъп до тези документи, когато имах възможност да се върна в родната ми страна като член на семейство Бамун. Посетих царя, срещнах се с други представители на властта и говорих пред официални лица за Църквата и нейния интерес към семейната история. Признателна съм, че благодарение на възстановеното Евангелие мога да върша моята роля да благославям родната си страна и предците си. ■

Помислих си, че ако трябва да се връщам към религията, аз бих желал да се върна в моята църква. Помнех я като място с добри хора.

Говорих с един член на Църквата и му казах, че обмислям да се завърна.

„Моля те, върни се!“ – каза той.

Голямото ми притеснение бе, че децата ни ще мислят, че Църквата е скучна и няма да им хареса, но стана обратното.

Моля те, върни се

От Карлос Ферейра, Рио де Жанейро, Бразилия

По това време имахме три деца и Ванеса каза: „Имаме нужда от религия в този дом“.

Когато бях на 12 години, по-големият ми брат доведе в къщи пълновременни мисионери, които ни представиха Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Скоро майка ми започна да води двамата ми братя, сестра ми и мен на църква. Не след дълго ние се кръстихме.

След известен период от време обаче спряхме да ходим на църква. Нещата в живота ми ме насочиха към различна пътека, когато бях на 17, въпреки че винаги съм харесвал Църквата. Опитвах се да бъда добър човек и никога нямах лоши намерения. Но аз се лутах и започнах да живея според начина на света. Бях напълно обсебен от светските неща, без да знам или осъзнавам това.

Тогава срещнах Ванеса. Един ден, след като бяхме заедно от известно време, тя каза: „Имаме нужда от религия в този дом“. Но тогава вече имахме три деца.

Ние се тревожихме за това какви духовни наставления бихме давали на децата си в свят като днешния.

Като започнахме да посещаваме събранията, Ванеса реши, че няма друго нещо като Църквата, което така да помага на семействата да израстват заедно. Тя беше търсила точно това. С Ванеса сключихме брак, а тя и децата ни се кръстиха.

Като семейство сега вървим по пътеката на Евангелието. Целта ни е да бъдем запечатани заедно в храма.

Всеки ден минавам близо покрай строежа на храма Рио де Жанейро Бразилия. Казвам на моите приятели: „Аз ще се ожена един ден в тази сграда“.

„Човече, казваш едно и също нещо всеки ден!“ – възкликват те.

Казвах го всеки ден, защото знаех, че приближава скоро времето храмът да бъде завършен и исках да си напомням да продължавам да правя правилните неща, така че семейството ни да може да бъде запечатано заедно. Това е желанието на сърцето ми.

Знам, че децата ми ще започнат да учат повече за света и ще преминат през същите неща, през които аз преминах. Но като споделям опита си с тях, им казвам: „Моля ви да не се доближавате до нещата, до които аз се доближих, защото не си заслужават“.

Насърчавам децата си да изучават Евангелието на Исус Христос и да се фокусират да бъдат мисионери сега, за да могат да благославят живота на другите. Те не разбират всичко, но се учат. Това искам да се случи с тях. ■

Мисионерът
каза как Духът
му прошепнал, че
аз ще му
помогна
да намери
отговор.

**От Милтън
Камарго**

Първи съветник
в общото
президентство
на Неделното
училище

„Аз ще ви направлявам“

Въпреки че в духовен смисъл сме като децата, ако се уповаваме на Господ, Той ще ни води.

ВУчение и завети 78:17–18, Спасителят казва:
„Истина, истина ви казвам, вие сте малки деца и все още не сте разбрали колко велики благословии има Отец в собствените Си ръце, които са приготвени за вас.

Сега, вие не можете да понесете всички неща; при все това, дерзайте, защото Аз ще ви направлявам. Царството е ваше и благословиите му са ваши, и богатствата на вечността са ваши“.

Когато всеки от нас се замисли за преживяванията ни от живота, със сигурност ще си спомни моменти, когато Господ ни е направлявал.

Вяра на мисионер

Спомням си как веднъж Господ напътства няколко души. Служих като президент на мисия в мисия Бразилия Порто Алегре Юг. Един от нашите мисионери беше роден с цепнато небце, което никога не беше лекувано. Когато говореше, въздухът можеше да минава през небцето и да излиза от носа му. За другите беше трудно да го разбират.

Този млад старейшина ми сподели, че се е молил относно този проблем. Той каза как Духът му прошепнал, че аз ще му помогна да намери отговор. Вдъхнови ме неговата обикновена, решителна вяра. Обърнах се към Бог, за да намеря решение.

Една обикновена операция можеше да коригира проблема, но не беше лесен процесът да стигнеш до операция. Ако го направехме като частна операция, това щеше да бъде твърде скъпо за семейството на този млад мисионер. От друга страна, използването на обществената здравна система щеше да изисква няколко прегледа и най-вероятно щеше да обхване оставащите месеци от неговата мисия.

Съпругата ми обяснила на хирурга какво правят мисионерите и как операцията щяла да благослови един от тях.

Вярата на съпругата ми

Винаги разчитам на вярата и помощта на съпругата ми, когато имам трудна мисия за изпълняване. Обясних ѝ проблема с този мисионер и я помолих да говори с хората от местната общинска болница. Имаше ли начин операцията да бъде извършена безплатно и във времето, с което разполагаме?

След като се помоли за помощ, съпругата ми отиде в болницата. Тя попаднала на една дълга опашка от хора, чакащи да говорят с разпоредителя. С напредването на опашката съпругата ми успяла да чуе как се обработват случаите преди нея. Обикновено казвали на хората да се върнат за среща след шест месеца, а понякога и по-дълъг период.

Съпругата ми знаеше, че това е прекалено дълго време за нашия мисионер. Тя се почувствала подтикната да се дръпне от опашката и да отиде при друга врата. Там тя открила друг служител от болницата. Съпругата ми се представила и обяснила проблема на нашия мисионер.

Служителят я упътил да говори направо с хирурга, който бил в болницата този ден и бил в операция на друг етаж. Тя обяснила на хирурга какво правят мисионерите и как този мисионер щял да бъде благословен, ако можело да бъде опериран за коригиране на неговото цепнато небце.

Хирургът задал няколко въпроса. Тогава той казал: „Можем ли да насрочим операцията за след две седмици?“. Той погълнал болничен формуляр, който обяснявал, че тази операция е в интерес на общността и че той бил лично заинтересован от това. Той предал формуляра на своя асистент и го помолил да насрочи дата.

Десет дни по-късно хирургът оперира нашия мисионер. Скоро този мисионер се върна на мисионерското поле, благодарен и говорейки с ясен глас. С обновен ентузиазъм, той осъзнал, че Господ го е направлявал.

Преживяването на този мисионер е свидетелство, че нашият Отец чува молитвите ни и ни води за ръка.

Ние сме нищо без Бог

В духовен смисъл ние сме като малки деца. Не разбираме великите благословии, които Небесният Отец е подготвил за нас. Като израстваме физически, започваме да разбираме повече за земните закони, които управляват живота ни. Но никога не трябва да позволяваме земните закони да бъдат по-важни от разбирането, че Небесният

Отец има запазени благословии за нас.

Моисей, великият пророк от Стария завет, има преживяване, което му показва колко малко в действителност знае той. Той „видя света и неговите краища, и всичките чедата човешки, които са и които бяха сътворени, което много го учуди и изуми“. Тогава Бог се оттегля. Моисей остава сам и пада на земята.

„И стана така, че в продължение на много часове Моисей не можа да възвърне естествената си сила като на човек, и той си каза: Поради тази причина сега знам, че човекът е нищо, и това никога не съм го предполагал“ (Моисей 1:8–10).

Ако Господ *направи така*, че ни покаже всички неща, които бихме направили с Неговата сила, ние вероятно бихме се чувствали изумени. И подобно на Моисей, ние бихме видели, че сме нищо без Бог.

Стъпка по стъпка

Но вместо да ни затруднява, Господ ни направлява стъпка по стъпка. Това ни дава възможност да направим много повече неща, отколкото бихме направили сами.

„Защото Моите помисли не са като вашите помисли, нито вашите пътища – като Моите пътища, казва Господ.

Понеже както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища. И моите помисли – от вашите помисли“ (Исайя 55:8–9).

Както казва Господ в Учение и завети 78:18, ние „не може(м) да понесе(м) всички неща“. Ние не можем да разбираме всичко, което Той разбира. Какво тогава би трябвало да направим? Господ отговаря: „Дерзайте, аз победих света“.

Да вървим по заветната пътека, дерзайки, включва да бъдем смирени като малки

Господ ни направлява стъпка по стъпка. Това ни дава възможност да направим много повече неща, отколкото бихме направили сами.

деца. Трябва да желаем да бъдем учени и водени от Отец (вж. Учение и завети 112:10). Животът е толкова сложен, че вероятно няма да можем да контролираме всички подробности от нашето пътуване. И не можем да разбираме абсолютно всяко нещо през което ние или хората, които обичаме, преминаваме тук на земята.

Но когато се уповаваме на Господ и Му позволяваме да ни води за ръка, можем да направим повече в Неговото царство, отколкото бихме могли да си представим. Ще сме способни да благославяме живота на чедата на нашия Небесен Отец. Ще сме способни да разпознаваме ръката на Спасителя в живота ни. Ще сме способни да чувстваме благодарност за Неговата божествена милост и любов.

Благословиите са ваши

Накрая, Господ ни направлява, като ни напомня, че „царството е ваше и благословиите му са ваши, и богатствата на вечността са ваши“ (Учение и завети 78:18).

Ще се върна на примера с моя мисионер. Той бил подтикнат да се моли за помощ и бил благословен с операция, която сега му позволява да общува ясно. След това бил насочен към тези, които били готови да приемат Евангелието и неговите благословии, включващи и кръщение. Мисля си и за примера на моята съпруга. Нейното свидетелство стана по-силно, когато Господ я насочи. Тогава Той разкри небесните отвори и изля благословия.

Благодарен съм, че можах да работя с този млад мисионер, който бе изгълнен с простица, силна вяра. Благодарен съм и за това, че мога да живея вечно с моята съпруга, която дава пример, като позволява на Господ да я напътства.

Наистина царството и благословиите са наши. ■

Учение и завети 71–75

28 юни – 4 юли

Преодоляване на противопоставянето

Откровението в Учение и завети 71 напътства Джозеф Смит и Сидни Ригдън да отидат и проповядват в опит да успокоят враждебните чувства, които се надигнали срещу Църквата в резултат на критики от членове, изгубили своята вяра. Повече от 100 години по-късно, старейшина Спенсър У. Кимбъл от Кворума на дванадесетте апостоли има подобно преживяване, проповядвайки в защита на Църквата.

Посещението на старейшина Ким- бъл в Еквадор

По време на посещение в град Отавало, Еквадор, през 1965 г., старейшина Кимбъл казва на мисионерите да представят Книгата на Мормон на местните жители. Въпреки това, мисионерите срещат съпротива, когато местните започват да разпространяват лъжи за тях в близките села и на мисионерите им е трудно да преодолеят лъжите.

БЕЛЕЖКА

1. Дневник на Спенсър У. Кимбъл, 29 май 1967 г., цитирано в "Preaching in Peguche," history.ChurchofJesusChrist.org/GlobalHistories.

Президент Спенсър У. Кимбъл с Рафаел Табанго през 1978 г.

Две години по-късно, старейшина Кимбъл отива с няколко членове и мисионери на събрание близо до местната автобусна спирка. Докато местните жители слизат от автобусите, мисионерите ги канят да чуят жив апостол на Исус Христос. Скоро се събират около 20 души. Докато мисионерите започват своето събрание, тълпата се увеличава до повече от 100 души.

След това говори старейшина Кимбъл. Той говори за идването на Исус Христос на американския континент. Посочва към небето и говори за тихия, мек глас от небесата, който обявява явяването на Сина Божий, както е описано в Книгата на Мормон. Старейшина Кимбъл си спомня: „Всички очи проследиха движението ми към небето, сякаш Спасителят всъщност беше там, появявайки се през тънките облаци”¹.

След това мисионерите продължават с опитите си да учат жителите на града. Сестри мисионерки учат човек, който се казва Рафаел Табанго и който се кръщава на 13 юли 1968 г. – първият светия от последните дни от Отавало. Тереза, неговата съпруга, също се присъединява към Църквата. В Отавало е организиран кол малко над 15 години по-късно и брат Табанго е призован като патриарх.

Да чуеш за първи път за трите степени на слава

Раздел 76 от Учение и завети изяснява важни въпроси от плана за спасение, които са били изгубени от земята по време на Вероотстъпничеството. За мнозина, научаването за тези възстановени истини за първи път е незабравимо преживяване. Така се случва с **Кони, обърната във вярата, от Ричмънд, Вирджиния, САЩ.**

Тя си спомня: „Винаги съм усещала Божията любов, когато чета Библията, но не можех да намеря нито една църква, която проповядва това по начина, по който лично аз я рабирах. По време на урока относно плана на спасение с мисионерите усетих толкова много защита и мир, както никога преди. Помислих си: „Това е Небесният Отец, Когото познавам“. Изучаването относно степените на слава така разшири разбирането ми, че нямам търпение да науча още“.

Делфин, обърната във вярата от Париж, Франция, изпитвала семейни затруднения и когато мисионерите ѝ преподавали, че семействата могат да живеят заедно в селестиалното царство, тя не била сигурна, че иска точно това. Но след като мисионерите продължили да ѝ преподават за трите степени на слава, тя се утешила. Научила, че ще бъде с тези, които обича, и които са избрали да следват Евангелието. С по-ясно разбиране за плана на спасение, тя казва: „Намирам го за много по-справедлив и това ме успокои“.

ОБСЪЖДАНЕ

Кои са някои от истините в раздел 76, които ви мотивират да сте достойни за селестиалното царство?

Призовани от Бог

ДЖАРЕД КАРТЪР (1801 – 1849)

По подобие на Джаред Картър и Стивън Бърнет (вж. Учение и завети 79 и 80), днешните мисионери също имат нужда от свидетелство, че са призовани от Бог.

Поради коронавируса призованията на хиляди мисионери бяха променени. Например заради вируса Къртис и Рамона Милър били преместени в друга мисия. Те свидетелстват: „Ние имаме силно свидетелство за това, че няма значение къде служим, но има значение, че желаем да служим. Като позволяваме на Божията ръка да направлява живота ни, Той ни прави способни за това дело“.

- Кръстен от Хайръм Смит през 1831 г. в Колсвил, Ню Йорк.

- Проповядва в Охайо, Пенсилвания, Ню Йорк и Върмонт през 1831. и 1832 г.

- Отива в Хайръм, Охайо, за да пита Джозеф Смит каква ще бъде волята на Господ за него.

- Джозеф Смит получава откровение, напътстващо го отново да проповядва в източните щати (вж. Учение и завети 79).

СТИВЪН БЪРНЕТ (1813 – 1885)

- Кръстен от Джон Мърдок през 1830 г. в Уорънвил, Охайо.

- Ръкоположен за висш свещеник на 17 годишна възраст.

- Назначен да проповядва с Идън Смит (вж. Учение и завети 80:2), но Идън се разболява.

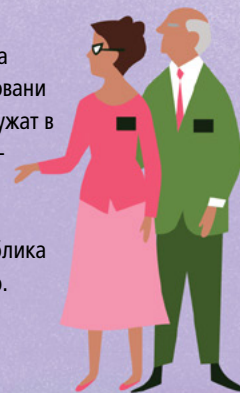
- Вместо това започва своята мисия с бащата на Идън, Джон Смит.

КЪРТИС И РАМОНА МИЛЪР

- Търсейки варианти на църковния уебсайт за възрастни мисионери, семейство Милър избират осем възможни места – повечето от които са в Полинезия и Европа.

- Те са призовани да служат в Демократична република Конго.

Демократична
Република Конго

- Трябва да научат френски език.

- След три месеца и половина в Африка, семейство Милър са преместени да служат в Джорджия, САЩ, поради COVID-19.

Джорджия

Да служим на нашите другари спътници

„Подкрепяй слабите, издигни ръцете, които са отпуснати, и усили немощните колене“
(Учение и завети 81:5).

Президент Томас С. Монсън: Пример за служение

Призован е за епископ на възраст: 22 г.
Брой на членовете в района: над 1 000
Брой на вдовиците в неговия район: 85

Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли споделя как епископ Монсън се грижи за вдовиците: „Мнозина може и да знаят, че за да посети всички тези 85 вдовици в района си, младият епископ Монсън отделя седмица от личната си отпуска всяка Коледа. Мнозина може и да не знаят, че през първите няколко години подаръкът, който им дава, е една от... домашно отгледаните и приготвени от него кокошки от собствения му кокошарник“¹.

Епископ Монсън си спомня как е помогнал на възрастна двойка, които се нуждаели от боядисване на дома им: „В момент на вдъхновение, вместо да се обадя на кворума на старейшините или на доброволци, които да размахват четки, следвайки ръководството за благосъстояние, аз се обадих на членове на семейството им, които живеят в други райони. Четирима зетове и четири дъщери взеха четки в ръка и се включиха в проекта“². Вдъхновението помага на семейството да се събере отново и да се грижат по-добре един за друг.

БЕЛЕЖКИ

1. Джефри Р. Холанд, President Thomas S. Monson: „Man of Action, Man of Faith, Always 'on the Lord's Errand,'“ *Ensign*, фев. 1986 г., с. 12–13.
2. Томас С. Монсън, „The Lord Bless You“, *Ensign*, ноем. 1980 г., с. 89.
3. Томас С. Монсън, „Любовта – същността на Евангелието“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 91.

„Не можем наистина да обичаме Бог, ако не обичаме нашите другари спътници в това земно пътуване“³ – президент Томас С. Монсън

Въпреки че понякога може да се съмняваме в духовните си преживявания, увереността ни може да ни връхлети обратно като вълна.

Когато се съмнявате, дръжте
вратата отворена за

вярата

От Моли Холт

Списания на Църквата

Независимо дали сме израснали в Църквата или сме били обърнати във вратата по-късно през живота си, много от нас вероятно са си задавали трудни въпроси и са се съмнявали. Може да сме имали невероятни духовни преживявания, но сега да се чудим: Истински ли бяха тези духовни преживявания, или просто съм си въобразявала, че чувствам Духа? Ами ако всичко това просто не е истина? А какво се случва с въпросите ми, на които все още няма отговори? Как мога да остана в Църквата, ако вече не съм сигурна, че тя е истинна?

Аз бях изненадана, че за мен тези въпроси се появиха след като служих на мисия! Познавах истината с такава убеденост, че исках да отида и да проповядвам на другите за година и половина – а сега се съмнявах във всичко, което знаех и бях преподавала. Всичко е било напразно, ако не е истина. И така, *беше ли* истина всичко, което бях преподавала? Или просто *исках* да бъде истина? След като видях приятели да напускат Църквата и докато изпитвах трудности със собствената си вяра, аз се чудех дали не се бях самозалъгвала.

По време на съмненията ми, аз не спрях да ходя на църква или да спазвам заповедите, защото имах сериозни колебания. Вместо това, *точно* поради въпросите, които имах, се опитах да последвам съвета на президент Ръсел М. Нелсън да „увелича(вам) (своята) духовна способност да получава(м) лични откровения“¹.

Знаех, че „нищо не разтваря небесата толкова, колкото съчетанието на увеличена чистота, стриктно подчинение, искрено търсене, ежедневно угощаване със словата на Христа в Книгата на Мормон и редовно отделяне на време за храмова работа и семейна история“². Почувствах, че е от голямо значение да остана близо до Бог. В крайна сметка, Той бе Единственият, Който би могъл да има отговори на въпросите ми.

Историята на Юнис

Докато четях един ден *Светии: историята на Църквата на Исус Христос в последните дни*, се натъкнах на невероятната история на една жена от ранните дни на Възстановяването. Юнис Франклин изглежда е имала същите въпроси и тревоги.

Юнис била кръстена в Ню Йорк от мисионер, на име Илайджа Ейбъл. По време на кръщението си тя била истински обърната в Евангелието. Но после, след като Илайджа заминал да проповядва в Канада, Юнис започнала да се съмнява дали Евангелието и това, което вече била научила, било истина. Започнала да се чуди дали Джозеф Смит наистина бил пророк и дали Книгата на Мормон била истинно писание. Тя не могла да спи, мислейки, че може да е била измамена.

В един сън Господ показал на Илайджа тревогите на Юнис и той незабавно се върнал в Ню Йорк. Когато той почукал на вратата ѝ, Юнис била изумена – тя планирала

да му каже, когато го види отново, че вече не вярвала. Вместо това го поканила да влезе. Когато Илайджа я поканил същата вечер на неговата проповед, тя се колебала и не искала да отиде. Но накрая се предала и отишла да чуе какво щял да каже той.

В неговата проповед Илайджа цитирал 1 Петър 4:12, където пише: „Не се чудете на огненото изпитание, което идва върху вас, за да ви опита“. Огненото изпитание, което се опитало да унищожи вярата на Юнис, не успяло – нейните страхове бавно изчезнали, когато Юнис чула Илайджа да говори. *Светии* описва това по следния начин: „Убедеността, която била почувствала преди, отново я връхлетяла като вълна“³.

Убедеността върхлита обратно като вълна

Преживяването на Юнис наистина ми направи впечатление и размишлявах върху него отново и отново. Точно както Юнис, аз се поучих от простите

Без все още да е получен отговор, ние можем да продължим да се молим за духовното потвърждение на откровението.

и силни думи на Илайджа. Ние не трябва да се учудваме, че имаме въпроси по отношение на вярата си. Това е съвсем нормално. Докато истината може да е изглеждала в даден момент като изобилно излят дар от небесата, по-късно може да има моменти, когато изпитваме духовна суша. Можем да се питаме дали

някага наистина сме усещали духовни потвърждения. Без все още да е получен отговор, ние можем да продължим да се молим за духовното потвърждение на откровението. Можем да търсим свидетелство, за да узнаем, че това, което е било истина вчера, е все още истина и днес. Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли учи: „Ако е било правилно, след като сте се молили и сте получили напътствие, то това е правилно и сега“. ... Изправете се срещу съмнения си. Преодолявайте страховете си“⁴.

Като отваря отново вратата на своя приятел мисионер, дори когато се чуди защо би трябвало да го прави, Юнис отново отваря сърцето си. Господ отново можел да достигне Юнис и да ѝ помогне да почувства потвърждение за всичко, което веднъж вече е знаела. По подобен начин всеки от нас може да отваря вратата за вярата, дори когато страдаме от съмнения. Можем да продължим да правим правилните неща, търсейки откровение – дори, когато не сме сигурни защо го правим.

Ние позволяваме на тези неща да се случват, като продължаваме да правим малките неща, които Бог ни е казал, че са добри за душите ни. Освещаваме Господния ден и присъстваме на нашите събрания. Четем от Писанията, дори ако понякога това е само един стих. Слушаме химн или реч от конференция. Разказваме на Небесния Отец за нашите тревоги и надежди и Го молим да ни помага да узнаваме истината. Спазваме заповедите, покаяваме се и търсим спътничеството на Светия Дух.

Ако нямаме нищо повече освен желанието да повярваме, ние все още можем да продължим да вършим малките неща и да позволим на това желание да действа в нас. Можем да оставим някакво местенце в сърцата си, за да израства повече вяра. (Вж. Алма 32:27.)

Какво знам

Въпреки че понякога съм се чудела, лутала и колебала, аз научих и отново научавах за себе си, че това е Църквата на Христос. Макар Джозеф

Ние позволяваме на тези неща да се случват, като продължаваме да правим малките неща, които Бог ни е казал, че са добри за душите ни.

Смит да е бил несъвършен човек, аз знам, че е бил вдъхновен пророк на Бог, който е пожертвал всичко и е направил всичко възможно. Знам също така, че Книгата на Мормон е истински древен ръкопис и свято Писание, запазено за нашите дни, специално за нас. Небесният Отец продължава да ми потвърждава тези истини всеки ден. Благодарна съм, че Той също е потвърдил на Юнис Франклин тези истини.

Знам, че като държим своите врати и сърца отворени за истината, Бог ще ни помага чрез Светия Дух да усещаме какво е истина и какво не. Духовните ни преживявания ще бъдат на момента неоспорими. И всеки път след това, когато чувстваме, че отново се прокрадват съмнения, ние можем да си припомним как сме се чувствали. Точно както е станало при Юнис, увереността ни за евангелските истини може да ни върхли обратно като вълна.

Няма да ни се налага да живеем прекалено дълго с чувството за съмнение, ако просто държим на духовните си преживявания. Старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли казва: „Връщайте (се) към своите свещени спомени. ... Вярвайте, че те ви се дават от вашия Небесен Отец и Неговия Възлюбен Син. Позволявайте им да ви дават търпение в съмненията и разбиране в трудностите. Обещавам ви, че ако с желание осъзнавате и внимателно цените променящите живота духовни събития, ще имате много повече“⁵.

Аз знам, че за тези, които се стремят да имат нови духовни преживявания и да упражняват вяра в Христос, това обещание е истинно: „Който вярва в (Христа), никога няма да ожадне“ (Йоан 6:35). Ще получаваме отговорите, от които се нуждаем. Можем да преминаваме през огнените изпитания, които Сатана ни изпраща. И през всички наши дни можем да останем верни на нашия любящ Бог. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 96.
2. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, с. 95.
3. Вж. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 315–17.
4. Джефри Р. Холанд, „Cast Not Away Therefore Your Confidence“ (духовно послание в Университета Бригъм Йънг, 2 март 1999 г.), с. 4, speeches.byu.edu.
5. Нийл Л. Андерсън, „Духовни спомени, които ни променят завинаги“, *Лиахона*, май 2020 г., с. 21–22.

Да се уповаваме на Господ

От Брент М. Роджърс

Отдел за история на Църквата

Поради това, че Мери Ан Йънг познава Господ чрез Писанията, нейната силна вяра поддържа чувствата ѝ „напълно спокойни през цялата буря“¹.

Мери Ан Ейнджъл има щастие-то да израсне в дом, в който четенето на Писанията е приоритет. Тя обича най-вече ученията на Спасителя². Още от ранно детство научава, че може да чува Господния глас чрез Писанията и да открива утеха в Неговите учения.

През 1831 г. Мери Ан чува възстановеното Евангелие на Исус Христос, проповядвано в Роуд Айлънд, САЩ, и след като прочита Книгата на Мормон, се обръща в Евангелието.

Тя се премества в Къртланд, Охайо, около 1833 г., където се запознава с Бригъм Йънг и се омъжва за него през 1834 г. През следващите 48 години, след много премествания и изпитания, Мери Ан Ейнджъл Йънг продължава да чува Бог чрез Писанията и да проявява непоклатима вяра в Него.

Например съпругът ѝ заминава на мисия за Великобритания през 1839 г. само 10 дни, след като се

ражда дъщеря им Алис. През следващите 20 месеца, Мери Ан и шестте им деца преживяват много трудности. Те страдат от болести и оцеляват основно чрез царевичен хляб, мляко и малко зеленчуци от градината³. За да поддържа семейството си, Мери Ан успява да си намери работа и да се грижи за себе си и болните си деца. И Господ им помага през тези изпитания. „Велико нещо е това – пише тя на своя съпруг, – да се уповаваме на Господ“⁴.

Осланяйки се на знанието си относно Писанията, Мери Ан изглежда да има дълбокото убеждение, че Господ е винаги с нея, обича я и я разбира, особено в многото ѝ изпитания. „Нека Господ ни напътства във всички неща и ни дава утеха

в най-трудните и тъмни часове“ е нейната молитва⁵. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Писмо на Мери Ан Ейнджъл Йънг до Бригъм Йънг, 30 юни 1844 г., папки от офиса на Бригъм Йънг, 1832 – 1878, Библиотека за църковна история, Солт Лейк Сити (CHL).
2. Вж. „Biography of Mrs. Mary Ann Young“, *Woman's Exponent*, 1 септ. 1887 г., с. 53–54; Емелин Б. Уелс, „In Memoriam“, *Woman's Exponent*, 15 юли, 1882 г., с. 28–29.
3. Вж. Матю К. Годфри, „You Had Better Let Mrs Young Have Any Thing She Wants': What a Joseph Smith Pay Order Teaches about the Plight of Missionary Wives in the Early Church“, *BYU Studies*, том 58, част 2 (2019 г.), с. 63–64.
4. Писмо на Мери Ан Ейнджъл Йънг до Бригъм Йънг, 15 апр. 1841 г., папки от офиса на Бригъм Йънг, 1832 – 1878, CHL.
5. Писмо на Мери Ан Ейнджъл Йънг до Бригъм Йънг, 21 март 1840 г., папки от офиса на Бригъм Йънг, 1837 – 1988, CHL.

Ню Йорк:

Център на църковни исторически обекти

Палмира и Файет, Ню Йорк, САЩ, са места на много свещени събития от Възстановяването. Съхраняването на тези свещени обекти показва отдадеността на светиите от последните дни по света да установят Божието царство в наши дни.

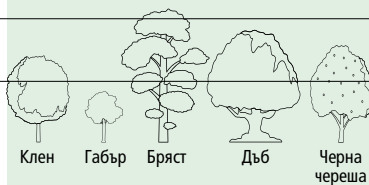

СВЕЩЕНАТА ГОРИЧКА

1820 г.: Джозеф Смит получава **Първото видение**.

От 200 до 350 години: възраст на дърветата в земята, на която семейство Смит купуват своята ферма.

Видове дървета: предимно различни видове клен, бук, хмел, габър и дива череша, няколко дървета ясен, дъб, хикори и бряст.

ФЕРМАТА НА СЕМЕЙСТВОТО НА ДЖОЗЕФ СМИТ

1819 г.: Джозеф Смит-старши, Луси Мак Смит и 8 деца се преместват в малка къща от трупи.

405 декара: размер на фермата, на около 3 км южно от Палмира.

Две трети: размер на **почистената обработваема земя** от семейство Смит за пасища и засаждане на пшеница, царевица, боб и голяма овощна градина.

1823 г.: **Мороний се явява на Джозеф Смит** във фермата.

1907 г.: Църквата закупува земята, включително и Свещената горичка.

Домът е мястото, където **Мороний посещава Джозеф**. Копие на дома е построен през 1998 г.

ФЕРМАТА НА СЕМЕЙСТВО УИТМЪР

405 декара: размерът на земята, притежавана от Питър и Мери Уитмър за тяхната ферма във Файет, Ню Йорк.

25 мили (40 км): разстоянието от Палмира.

1829 г.: Джозеф Смит приключва **превода на Книгата на Мормон**.

Дейвид Уитмър: един от **тримата очевидци**, които виждат Мороний и златните плочи в горичката до фермата.

6 април 1830 г.: **Църквата е официално организирана**.

1980 г.: Църквата построява **къща от трупи** и Център за посетители.

ХЪЛМЪТ КУМОРА

1827 г.: Джозеф взема **златните плочи** и Урима и Тумима под напътствието на ангела Мороний.

4,8 км : разстоянието между фермата на семейство Смит и хълма Кумора.

3 000: броят на **разсадите** от външната страна на Свещената горичка, които били пресадени до Кумора през 30-те години на 20-и век.

1937 г.: **Шествие до хълма Кумора** се провежда за първи път и привлича хиляди посетители всяка година.

ПЪЛНОЛЕТНИ
МЛАДЕЖИ

*Дръжте вратата отворена
за вярата*

28

СЛУЖЕНИЕ

**ДА СЛУЖИМ
НА ХОРАТА СЪС
ЗДРАВΟΣЛОВНИ
ПРОБЛЕМИ**

12

КАК ДА СЕ СПРАВЯМЕ С
НАСИЛИЕТО

**СЪВЕТ ЗА ЖЕРТВИ,
РОДИТЕЛИ И
РЪКОВОДИТЕЛИ**

14

СЛЕДВАЙТЕ МЕ, ЕЛАТЕ
С МЕН

**ПРОНИКНОВЕНИЯ В
УЧЕНИЕ И ЗАВЕТИ
71-83**

20, 24

